

Cauza C-568/08

Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie și alții împotriva Provincie Drenthe

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Rechtbank Assen)

„Contracte de achiziții publice — Proceduri privind căile de atac în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice de lucrări — Directiva 89/665/CEE — Obligația statelor membre de a prevedea o cale de atac — Legislație națională care permite judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii să autorizeze o decizie de atribuire a contractului de achiziții publice, care poate fi considerată ulterior contrară normelor de drept al Uniunii de către instanța de fond — Compatibilitate cu directiva — Acordarea de daune interese ofertanților lezați — Condiții”

Concluziile avocatului general P. Cruz Villalón prezentate la 14 septembrie
2010 . . . . . I - 12659
Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 decembrie 2010 . . . . . I - 12687

Sumarul hotărârii

1. *Întrebări preliminare — Competența Curții — Limite — Întrebări lipsite în mod evident de pertinență și întrebări ipotetice adresate într-un context care exclude un răspuns util — Întrebări fără legătură cu obiectul acțiunii principale*
(art. 234 CE)

2. *Apropierea legislațiilor — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse și de lucrări — Directiva 89/665 — Obligația statelor membre de a prevedea o cale de atac — Procedură referitoare la măsurile provizorii [Directiva 2004/18 a Parlamentului European și a Consiliului; Directiva 89/665 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) și (6)]*
3. *Apropierea legislațiilor — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse și de lucrări — Directiva 89/665 — Obligația statelor membre de a prevedea o cale de atac — Procedură referitoare la măsurile provizorii (Directiva 2004/18 a Parlamentului European și a Consiliului; Directiva 89/665 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50)*
4. *Dreptul Uniunii — Drepturi acordate particularilor — Încălcare de către un stat membru — Obligația de a repara prejudiciul cauzat particularilor*

1. Curtea nu se poate pronunța asupra unei întrebări preliminare adresate de o instanță națională atunci când este evident că interpretarea sau aprecierea validității unei norme de drept al Uniunii, solicitată de instanța națională, nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul acțiunii principale, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt

sau de drept necesare pentru a răspunde în mod util întrebărilor care i-au fost adresate.

(a se vedea punctul 43)

2. Articolul 1 alineatele (1) și (3) și articolul 2 alineatele (1) și (6) din Directiva 89/665 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea procedurilor privind căile de atac în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, nu se opun unui sistem în care, pentru a obține într-un timp scurt o decizie jurisdicțională, singura procedură disponibilă este cea care se caracterizează prin faptul că are ca obiect să permită adoptarea cu celeritate a unei măsuri obligatorii, avocații nu au dreptul să prezinte concluzii, probele nu pot fi, în principiu, administrate decât în scris, dispozițiile legale privind probele nu sunt aplicabile și hotărârea pronunțată nu conduce la stabilirea definitivă a raporturilor juridice și nu face parte dintr-un proces decizional cu valoare de lucru judecat.
3. Directiva 89/665 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea procedurilor privind căile de atac în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50, trebuie interpretată în sensul că nu se opune faptului că judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, pentru a adopta o astfel de măsură, realizează o interpretare a Directivei 2004/18 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii care, ulterior, este calificată drept eronată de instanța de fond.

Astfel cum precizează al cincilea considerent al Directivei 89/665, perioada redusă a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice impune ca încălcările dispozițiilor de drept al Uniunii să fie abordate de urgență.

Având în vedere acest obiectiv, directiva menționată lasă statelor membre o putere discreționară în alegerea garanțiilor procedurale pe care le prevede și a cerințelor de formă aferente acestora.

Pe de o parte, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii este chemat să pronunțe o decizie în cadrul unei proceduri de urgență în care atât administrarea probelor, cât și examinarea motivelor părților sunt în mod necesar mai sumare decât în cadrul procedurii pe fond. Pe de altă parte, intervenția judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii, contrar celei a instanței de fond, nu urmărește să departajeze în mod definitiv pretențiile care îi sunt prezentate, ci să protejeze provizoriu interesele prezente în cauză, dacă este cazul, prin evaluarea comparativă a acestora.

(a se vedea punctele 51, 57, 59 și 65 și dispozitiv 1)

(a se vedea punctele 77 și 80 și dispozitiv 2)

4. În ceea ce privește răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii care îi sunt imputabile, particularii vătămați au un drept la repararea prejudiciului dacă norma de drept al Uniunii încălcată are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, dacă încălcarea acestei norme este suficient de gravă și dacă există o legătură directă de cauzalitate între această încălcare și prejudiciul suferit. În lipsa unor dispoziții de drept al Uniunii în acest domeniu, în cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, revine ordinii juridice

interne din fiecare stat membru sarcina de a stabili criteriile în temeiul cărora trebuie constatat și evaluat prejudiciul care rezultă din încălcarea dreptului Uniunii în domeniul atribuirii contractelor de achiziții publice, în măsura în care sunt respectate principiile echivalenței și efectivității.

(a se vedea punctul 92 și dispozitiv 3)